

KNIHOVNA ŠŤASTNÝCH LIDÍ

KAREL WEINFURTER

KONCENTRACE

Tajná nauka v náboženství.

Neznámý původ katolické liturgie.

Klíč k tajnému určení. Složení člověka.

Cesta k Bohu. Náboženství zevní a vnitřní.

Metody koncentrační. Tichá koncentrace.

Cvičení tantrická. Nedozírné následky.

Karel Weinfurter
KONCENTRACE

2. vydání

Vydalo Nakladatelství a vydavatelství Psyché
Jablonec nad Nisou,
jako svou 6. publikaci, v roce 1991
odpovědný redaktor Zbyněk Pavienský

Vytiskl ÚVTAR, Jablonec nad Nisou

ISBN 80-85278-05-7

KONCENTRACE ČILI JOGA.

Koncentrace nebo soustředění myšlenek čili po indicku joga, je částí tak zvaného tajného učení čili mysterií, jež bylo ve starých dobách známo „zasvěceným“, totiž lidem duchovně vyspělým, po většině kněžím, a tak zvaným mudrcům. Tak bylo v Indii, Egyptě a v klasické době v Řecku a v Římě. Ve skutečnosti byla a jsou mysteria nebo také „esoterická nauka“ (tajná nauka náboženská) částí všech velkých náboženství. Tato mysteria byla však určena jenom pro nepatrnou část vyspělých lidí, kdežto pro lid ostatní zbyla jen zevní forma čili náboženství exoterické. Příkladem toho jest každé nynější náboženství, ať křesťanské, ať jiné, ve formě, jaká se předkládá lidu. Pod touto slupkou je však v každém velikém náboženství ukryto duchovní jádro a toto jádro jest právě mysteriem, nebo-li tajnou naukou.

Také v křesťanství jest nauka tajná, která se nám zachovala zejména v učení starých gnostiků, v různých jejich soustavách. Gnostika čili gnose jest odvozeno od řeckého pořekadla: „Poznej sama sebe“ (Gnóthi seautón). V tomto poznání sama sebe spočívá kořen veškeré moudrosti, ale tato moudrost není z tohoto světa, nýbrž je to moudrost božská, poněvadž poznáním sebe sama se nerozumí poznati svoje chyby a nedostatky nebo přednosti, nýbrž poznati svoji vyšší podstatu, která jest božská. Kdo v tomto smyslu poznal sama

sebe, spojil se s Bohem, stal se světcem, nebo po indicku joginem (slovo joga jest odvozeno od jog, spojovati). Stal se mudrcem v pravém smyslu, to jest, nepotřebuje o ničem hloubatí, poněvadž božské já jest absolutně vševědoucí.

Gnostické sekty byly rozšířeny od II. století před Kr. až do II. století po Kr. Z mnohých gnostických a také pohanských, zvláště mithraických rituálů převzala katolická církev mnoho obřadů do své liturgie, jako při křtu a též při mši. Právě v církvi katolické se udrželo nejvíce starých, mystických obřadů, jejichž pravý význam není ovšem dnešním kněžím znám. Původ katolické liturgie jest dnešním theologům většinou zahaleným tajemstvím, poněvadž o vývoji liturgie se nezachovalo přesných zpráv. Uvádím tato fakta proto, aby bylo čtenáři jasno, že ještě dnes může v každém křesťanském chrámu viděti obřady, jež symbolicky znázorňují stará mysteria náboženská, která však i theologové vykládají pouze zevně a nikoliv mysticky, totiž vnitřně a duchovně. Bylo třeba podati tyto vysvětlivky, aby čtenář věděl, že mu předkládám nauku prastarou a nikoliv snad něco moderního. Nová je pouze forma, ale zásady jsou úctyhodně starobylé. Také však ve středověku bylo pěstováno tajné učení mystické, a ovšem též koncentrace, jež je k němu klíčem. Bylo pěstováno mystickými školami jednotlivců a rovněž celých tajných společností, zejména Bratry Růžového Kříže (Rosikruciány).

Středověcí mystikové nám však zanechali mnoho spisů, o něž se lze s bezpečností opíratí. Ze středověkých tajných společností vzešlo mystické zednářství, jež však nelze slučovati se zednářstvím moderním, které o mystice a jejích mysteriích nemá ani ponětí.

Koncentrace myšlenek je tedy klíčem k mysteriím a tím také ke spáse (znovuzrození) člověka, k vývinu jeho dřímajících, skrytých sil duševních

a božských. Již ve svém prvním spisku „Osobní vliv a úspěch“, který vyšel ve stejném nákladu, zmínil jsem se na stránce druhé, že člověk se skládá z několika principů, kromě hmotného těla. Aby byl pochopen účel koncentrace a její cíl, nutno se zmíniti o tomto rozdělení člověka poněkud podrobněji.

Staré nauky egyptské, indické a také ovšem všechen okultismus středověký, dělí člověka na několik součástí, jež se vzájemně prostupují, tak, že nejnížší jest prostoupena i nejvyšší. Podle nauk tajných rozeznáváme v člověku:

1. Hmotné tělo.

2. Astrální tělo čili dvojníka, jež se tvarem podobá naprosto tělu hmotnému, ale je podstaty étherické, nevažitelné, neviditelné, (leďa za určitých okolností). Skládá se z několika hrubších a zase jemnějších složek. Prostupuje bez překážky hmotu, jako na př. síla magnetická a napětí elektrické, Röntgenovy paprsky a jiné dynamické fysické emanace. Může ve spánku přirozeném nebo umělém (magnetickém spánku, somnambulismu a také v tak zv. trance spiritistických medií) vystoupiti z těla a přenésti se do dálky. Může se též na jistou dobu za života těla hmotného i po jeho smrti státi viditelným ba i hmatatelným. Poslednější náleží do oboru zjevů strašidel a duchů a rovněž do praktik různých magiků (kouzelníků), kteří se do stavu k tomu potřebnému uvádějí zvláštními narkotickými látkami nebo i cvičením koncentračním. Poslednější nejsou však předmětem tohoto spisku, protože jsou krajně nebezpečná. Astrální tělo má svoji zvláštní organizaci, která je však odlišná od ústrojí tělesných.

3. Síla životní. (Indicky živa nebo prana. Dech života.) Je původu slunečního. Slunce je jejím akumulátorem. Obnovuje se dýcháním a také jinými, vědě dosud neznámými pochody. Jeden takový pochod je

znám — je to přijímání tak zvaných vitaminů, totiž látek, jež se chemicky nepodařilo rozložit a které jsou obsaženy na př. v nevařeném ovoci, v zelenině a pod. Také kožním dýcháním vstupuje do těla prána. Tato síla se soustřeďuje hlavně v nervech a jimi je převáděna do celého těla hmotného i astrálního. Prána jest vlastně pojítkem mezi tělem hmotným a astrálním a podléhá lidské vůli, ovšem vycvičené a lze ji pak ovládnouti a vésti v těle kamkoliv. Je-li v některé části těla nebo v ústrojí nedostatek prány, onemocní ona část nebo orgán.

4. *Kama*. Toto indické slovo znamená celý souhrn nižších chtíčů člověka. Její sídlo jest ve spodních částech trupu a její činnost se jeví v žízni, hladu a všech tělesných potřebách; ve vyšší oktávě však ve všech projevech vášní, smyslností počínaje, až k nenávisti a lakomství. V křesťanském náboženství jest její činnost označena „sedmi hlavními hříchy“. *Kama* jest středskem nižší vůle a musí býti naprosto ovládnuta, chce-li dospěti ke spojení se svým vnitřním božstvím.

Toto ovládnutí nesmí býti však prováděno úsilovnou činností rozumovou, nýbrž spíše citovou, to jest, odevzdávání se do vůle boží, čímž docílíme, že Božství, které jest v našich nadrech přítomno, poskytne nám svou milostí nejvyšší možnou sílu ku přemáhání karmického principu. Jinak vede, úsilovné rozumové zápasení s kamou k těžkým duševním rozvratům, což jest přirozené. Každé násilí se v přírodě mstí a tak také v člověku. Každá askéza jest takovým násilím. V temném středověku byla askéza totéž, jako náboženský fanatismus, byla spojována s dlouhými posty, sebetřýzněním a sebemrskáním. To vše, ačkoliv je to podnes do jisté míry praktikováno v Indii, je pro Evropana nejen zbytečné, nýbrž i skutečnou překážkou při koncentračních nebo mystických cvičeních. Bližších výkladů o této důležité věci nelze podávati v tomto malém

spisku. Čtenář je nalezne v mé obšírné knize o mystice „Ohnivý Keř“. Pokud se týká zevního života žákov, podotýkám jen, že nutno se varovati nemírného požívání alkoholu i tabáku, sexuálních výstředností a prudkého hněvu. Tyto věci strhují žáka s cesty a zabraňují mu další duchovní postup. Také vegetářství je při koncentračních cvičeních naprosto zbytečné. Učení jogické, jak k nám přišlo z Indie, hodí se právě jen pro země východní. My jsme tělesně i duševně jinak organisováni a proto musíme užívatí svých method a nikoliv cizích. Boj s kamou zůstává ostatně stejný v Indii i zde. O tom se přesvědčí každý, kdo se odhodlá k trvalým cvičením. Jenom prostředky jsou jiné — cíl je stejný.

Tyto čtyry vyjmenované principy člověka tvoří tak zvanou čtveřici smrtelnou, t. j. po smrti se rozkládají a vcházejí do jiných tvarů.

5. **Manas**, t. j. nižší duše člověka spolu s principem myslícím (indicky číta). Sídlo zevního rozumu, jehož středisko je hlavně v mozku. Manas však není individualitou nebo-li pravou osobností člověka, která se skrývá v principu šestém a sedmém. Manas se projevuje jenom jako zevní pozemská osobnost. Jest střediskem vůle a může ovládati všechny principy nižší. Manas má dva póly. Jeden nižší a druhý vyšší, kterým jest spojen se šestým principem, k němuž teď přistupujeme.*)

6. **Buddhi**. Doslovně přeloženo znamená toto slovo „světlo poznání“. V nynějším člověku není buddhi právě tak jako vyšší manas vyvinuta, leda jen záporně a trpně. Když se vyvine duchovní vůlí žákovou, stává se ohnivou, elektrickou silou, která spí v nejdolejším obratlu páteře a jmenuje se „božskou hadí silou“, poněvadž jest svinuta spirálovitě (indicky

*) To, co v nás myslí, je manas a to čím myslíme, je číta.
Pozn. autorova.

Kundalini). Tato síla jest ve skutečnosti lidskou duší, kterou nutno ovšem zase rozlišovati od božského Ducha, který se v křesťanství nazývá Duch Svatý. Buddhi jest sídlem nejvyšší poznávací schopnosti. Je podkladem vyššího rozumu, v ní má svoje sídlo lidské svědomí, poznávání dobra a zla, a ve starých naukách je symbolisována Pannou, která zrodí božského Syna (v křesťanství Ježíše Krista). Ve všech náboženstvích jest tento princip symbolisován různými ženskými božstvy, jako Isidou, Astartou, Afroditou, Venuší, a v křesťanství Pannou Marií. Bližší doklady o tom nalezne čtenář ve jmenované mé knize. Probuzením buddhi obdrží žák vnitřní osvícení, které vede ke mnohým mystickým silám, mezi jiným k jasnovidnosti.

7. Duch. (Gnostikové jej nazývali Pneuma, Indové Atma a v křesťanství sluje Duch Svatý.

Atma jest nekonečným světelným mořem božství, jak učí indické Upanišady. Jest kořenem všeho bytí a vědomí. Buddhi, manas a veškeré ostatní síly duševní i fyzické vyzárají z Ducha. Konečným cílem techniky koncentrační nebo jogické nebo jak v křesťanství se říká, mystické, jest spojení a sjednocení se s tímto nejvyšším principem, který je přítomen ve vesmíru, jenž jest jediné věčný a věčně nezměnitelný. I buddhi jest jenom odlesk vyzářovaný z ducha. „Kámen mudrců“ jest symbolem Ducha svatého. Indická Nirvana není ničím jiným, než nadlidský stav božského poznání, dokonalého zasvěcení, který byl dosažen spojením s Duchem svatým.

Obyčejný, průměrný člověk není si vědom své vyšší nesmrtelné trojice, anebo jen zcela málo. Tato vyšší trojice zahrnuje 5. 6. a 7. princip. Ževní rozum jest nejnižší emanací lidské duše a jest vlastně pouhou bludičkou u porovnání se sluncem pravého poznání. Kdo se odhodlal k mystické cestě koncentrační, pozná velmi brzy alespoň záblesky onoho vyššího světla a pak

si teprve uvědomí, jak marné a zbytečné jest veškeré hloubání našich filosofů o věcech, které jsou pochopitelné jenom vyšší poznávací schopností a nikoliv rozumu mozkovému.

Již z tohoto kratičkého náčrtu pozná čtenář, jak ohromné perspektivy se mu otvírají, jestliže se odhodlá nastoupiti s vytrvalostí, silou a odvahou cestu jogickou čili mystickou, na níž jest poutnickou holí koncentrace myšlenek.

Ve spisku „Osobní vliv a úspěch“ jsem naznačil, že myšlenka jest neodolatelnou silou, kterou může člověk ovládnouti všechny věci. Ale v onom spisku běží o vysílání myšlenek na venek, do vesmíru a jenom v některých případech do těla. V mystické koncentraci je technika soustředovací zcela jiná. Při ní nutno obrátiti mysl do svého nitra, až do nejskrytějších jeho hlubin. To jest úloha velmi obtížná a namáhavá, když uvážíme, že od našeho dětství jsme byli učeni, abychom si všímali pouze věcí zevních, abychom si téměř nikdy nevšímali věcí vnitřních (leďa při tak zvaném zpytování svědomí před zpovědí, kteréž jest také převzato ze cvičení starých gnotisků). Tak se stalo, že většina lidí ztratila naprosto schopnost pozorovati vnitřní svůj svět a jeho mechanism a pochody. Obrátiti mysl dovnitř, zameziti jí, aby nevycházela na venek, a pak soustřediti veškeré její síly a vrhnouti je na nejvyšší princip, totiž Ducha svatého v nás, jest prací nesmírně obtížnou. Ale je to jediná cesta, která vede ke spáse a nejen to, ke všemu poznání a po případě k nesmrtelnosti v těle. Spiritistické nauky mají pravdu, jestliže nás učí, že duše lidská je za všech okolností nesmrtelná. Je však rozdíl, žije-li někdo se svou osobností v posmrtném stavu vědomě, nebo tápe-li i tam ve tmách jako tápal za života pozemského, neznaje své duše! Kdo ze čtenářů zná svoji duši? Kdo ji viděl, kdo ji pochopil, kdo s ní rozmlouval? A při tom nemlu-

vím ještě o božském Duchu, který je rovněž v nás! Duše lidská přetrvává tělo i u obyčejného člověka, ale musí se neustále vraceti do nových lidských těl, vždy znovu se roditi, aby přece jednou podstoupila onen konečný boj s nižší čtveřicí a aby zvítězila. Kdo totiž dosáhne na zemi vnitřního spojení se svým Bohem, je na věky osvobozen od všeho vtělování a tím také od všeho utrpení. Stává se živým údem božství, s nímž splynul a veškeré vědění a veškerá moudrost a veškerá moc jest jeho údělem.

Abych se vrátil ke koncentraci do nitra, jež se jmenuje také introverzí, musím říci, že mnoho lidí se přímo děsí obrátiti duševní zrak do sebe, že se boj propastí, které by tam byly nalezeny. Tento děs před vlastním nitrem musí býti nejdříve potlačen. Jenom proto, že lidé se bojí svého nitra, oddávají se zábavám a radovánkám, neřku-li neřestem, aby potlačili a přehlušili onen vnitřní hlas, který je neustále nabádá, aby nahlédli dovnitř a aby napřáhli ruku, která jest ihned uchopena s výše Duchem, jenž čeká neustále, kdy člověk k němu nastoupí cestu. Všechna náboženství tak učí a učila i zevně, jenom že, chopíme-li se prostředků koncentračních, poznáme brzy, že skutečně existuje duchovní svět, jenž nám byl až dosud uzavřen na sedm zámků. Pouhým prováděním náboženských předpisů zevních nedojdeme nikam, ačkoliv nelze popírat, že i to má na každého člověka vliv blahodárný, jako vůbec každé zaměstnávání se s věcmi božskými. Je lépe míti náboženství alespoň náprstek, než nemíti žádného a klesnouti tak skoro na úroveň zvířete. Pravým uskutečněním náboženství je však joga nebo koncentrace, jak ji prováděli již před tisíciletími ve všech zemích žáci tajných chrámových a filosofických škol.

Metody koncentrační. Praxe koncentrační vyžaduje jisté technické dovednosti. Pokyny k nim lze nejlépe čerpati ze starého indického autora Patandžali-

ho. Starý tento indický filosof a mistr jogy napsal „Poučky o jogu“, ve kterých líčí techniku koncentrace, její překážky a výsledky. Kniha začíná se slovy „Joga je potlačení změn v myslícím principu“. Myslíci princip je číta, o němž jsem se zmínil, je to síla, jež v nás myslí a jež při každém dojmu smyslovém a také při každé jiné představě nebo jejich řadě se mění podle dojmů a představ. Myslíme-li na př. na strom, má číta tvar stromu atd. Číta je princip velice přístupný vůli a jestliže chceme, můžeme svou vůli upnouti na jedinou představu, kterou udržujeme. Tím zamezujeme další proměny čity a to právě jest myšlenková koncentrace. Ale číta je takovému cvičení, takovému brzdění proměn nezvyklá. Proto máme již s počátku urputné boje s čitou, která neustále se snaží vyběhati z určeného směru a stále se chce proměňovati. V Indii říkají, že číta jest u průměrného člověka jako opilou opicí, která byla uštknuta štírem a k tomu se ještě minula rozumem. Mysl nebo číta je jako vodní hladina v túni, do níž chlapec hází stále kaménky, tak že je rozčeřená. Mysl při koncentraci je jako úplně klidná a nehybná hladina.

Při počátečních pokusech s koncentrací myšlenek poznáme, že číta bez našeho vědomí se proměňuje a náhle se přistihujeme, že myslíme na něco zcela jiného, než co jsme si určili. Takový zápas trvá delší či kratší dobu u každého. Kdo se dovede soustřediti myšlenkově alespoň na několik vteřin (dvanáct), dosáhl tím již jisté mystické síly a pak to dovede ne sice vždy, poněvadž schopnost koncentrační je závislá na náladě a jiných okolnostech, ale stále častěji a déle.

Indové znají tři druhy nebo stupně koncentrace. První je dvanáctivteřinová a sluje dharana. Druhá trvá 144 vteřin (12×12) a sluje dhyana a třetí sluje samadhi a trvá dvanáct dhyana, čili téměř půl hodiny. Kdo dosáhl třetího stupně, samadhi, spojil se se svým

vnitřním božstvím a dosáhl osvícení duchovního. Kdo dosáhne prvního stupně, ten naváže již spojení se svým božstvím. Ve druhém stupni vyvinují se již ve značném rozsahu mnohé jogické síly.

Tyto pokyny zdají se býti velice prosté a jejich provádění zdá se býti snadným. Ale je k nim třeba největšího duševního úsilí, největší vůle a vytrvalosti, neboť cíle lze dosáhnouti teprve po desetiletích každodenního cvičení, jež musí trvati nejméně půl hod. denně.

Není ovšem lhostejno, jaký předmět si zvolíme za svoji vnitřní koncentraci.*) Na tomto místě sluší říci, že člověk má schopnost upnouti přímo paprsky svých myšlenek na nejvyšší princip, tedy na Ducha Svatého, který sídlí uprostřed prsou, v tak zvaném mystickém srdci, jež však nemá se srdcem fyzickým nic společného. Kdo se soustřeďuje udaným způsobem na toto mystické srdce ve svém nitru, po případě na božství v něm, provádí mystická cvičení a jestliže vytrvá, objeví se účinek jejich mnohými zřetelnými a přímo hmatatelnými důkazy o nastoupené mystické cestě. Žák však nechť neočekává, že bude vystupovati do říše astrální, jak si to přejí školy magické. Také nechť neočekává, že nabude již s počátku jasnovidnosti nebo jiných magických schopností. Žák bude procházeti mystickou cestou, která má několik určitých oddílů a o nichž promluvím krátce později. Vnitřní svoje božství může si žák představovati jakýmkoliv způsobem, ale obraz božství imaginací vytvořený nechť odpovídá jeho nejvyšší představě o Bohu. Může to býti na příklad tvář Kristova nebo celá jeho postava, může to

*) Každá koncentrace na předměty zevní může býti velmi škodlivá, ba nebezpečná, třeba že začátečníkům doporučují některé okultní školy, jako „východní škola“ theosofů, podobné cvičení. Takové cvičení může vésti ke splynutí se zevním předmětem, což si může dovoliti pouze vyškolený jogin.

Pozn. autorova.

býti stejně Buddha nebo cokoliv jiného čistého a božského. Ale zvolený obraz nechť je vždycky stejný. Toto cvičení nazývá se tichou koncentrací. Tichou proto, že při ní nesmíme mítí žádných myšlenek. Bylo by chybou, domnívatí se, že při takové koncentraci se máme do svého nitra modlití. Nikoliv, než počneme cvičití, vyšleme na všechny strany světové, a sice počínajíc východem a jihem a končíc severem, podle starého Buddhova předpisu přání všeho dobra a požehnání a spásy všem tvorům. Poté poprosíme krátce svého vnitřního Mistra (Ducha Svatého) o pomoc a milost a pak počneme cvičití. Kdykoliv naše myšlenky zaběhnou jinam, vraťme se ihned klidně ke zvolenému božskému obrazu a hledme jej nehybně udržovatí. Při cvičení se doporučuje zvolití dobu, ve které nejsme vyrušováni, cvičme v sedě nebo v leže na znaku v pohodlné tělesné posici, a pokud možno, — budme o samotě. Cvičme vždy na stejném místě a ve stejnou dobu. Později, když jsme již navykli cvičením, můžeme cvičití i při chůzi. Ale výhodné to není. Při druhém způsobu cvičení, který podám, musíme mítí tělo v úplném klidu. Poloha tělesná musí býti taková, aby páteř a hlava byly v přímé čáře. Je to proto, že při tomto i následujícím cvičení se probouzí dole v míše božská síla Kundalini, která stoupá v míše do výše, až vystoupí do mozku. Při zkřivené páteři mohlo by to žákovi uškodití. V míše je uloženo sedm duchovních středistek, tak zvané „lotosy“, nebo podle Zjevení sv. Jana pečeti, jimiž je uzavřena „kniha (věčného) života“. Tyto lotosy jsou postupně proráženy ohnivou silou Duše, až vnikne do posledního a žák tím vstupuje do mystického stavu, který sluje „mystickou svatbou“, při němž nastává spojení Duše s Bohem. Mystikové křesťanští nazývají Duši „nevěstou“ a ženicha Kristem. V Indii jmenují tuto svatbu spojením bohyně Kali nebo Kundalini s bohem Šivou.

Tichá koncentrace je cvičení velmi obtížné a mnozí lidé nejsou jí alespoň s počátku schopni. Chybné by bylo prováděti koncentraci s nějakým křečovitým duševním napětím. Vůbec je se varovati všech násilností. Pouhá vůle postačí úplně. A hlavní věcí jest, abychom zachovali naprostý klid, který pak přichází sám sebou. Při koncentraci tiché prožívá žák již záhy zvláštní, nepopsatelný duševní mír, který jest všem jiným lidem naprosto neznámý. Každá taková koncentrace uklidňuje nesmírně nervy a posiluje duši.

Druhý způsob koncentrační, mnohem snadnější, ale stejně účinný, jest cvičení tantrické, které sluje tak proto, že v Indii jest prováděno jistou brahmínskou sektou, která má mnoho odvětví a jejíž žáci se nazývají tantrikové, je to cvičení písmenové. Jeho zásadou jest mysterium Slova. Je to ono Slovo, o němž se zmiňuje svatý Jan Evangelista. Jinými slovy, je Slovo Kristus nebo-li Duch boží, jenž vyplňuje celé stvoření a jenž se probouzí i v člověku tímto cvičením. Každá písmena abecedy jest symbolem jisté duchovní síly a jestliže cvičíme v celém svém těle, od nohou počínajíc písmeny abecedy, probudíme tím v sobě, ve své duchovní podstatě Slovo, to jest vnitřní božství. Písmenová cvičení provádějí se v Indii u tantriků tím způsobem, že žák si představuje v sedmi zmíněných lotusech po řadě vždy určitou skupinu písmen, takže ve všech sedmi lotusech jest obsažena celá sanskrtská abeceda. Také staří gnostikové prováděli písmenová cvičení, jak je zřejmo z jejich spisů. (Viz moje citáty v knize Ohnivý Keř). V Evropě obnovil písmenové cvičení německý mystik Kerning, který napsal několik velmi zajímavých a důležitých spisů o koncentračním cvičení a vnitřním životě. Ze všech písmen jsou nejdůležitější samohlásky, a sice v pořadí I, E, O, U, A. Tato písmena jsou vlastně božským jménem Israelitů, totiž Jehovah. Cvičení počínáme samohláskami. V poloze

pohodlné, s přímou páteří posíláme do nohou, od chodidel počínajíc, v obou nohách zároveň a sice vždy na souhlasných místech samohlásky v pořadí uvedeném. Vyslovujeme je v ústech, ale jen v myšlenkách a při tom se soustřeďujeme na určitá místa v nohách. Důležité je, abychom cvičili ve stejných intervalech, tedy v jistém volném taktu. Dále je důležité, abychom pokud to možno nepouštěli s myslí zvolená místa v nohách. S počátku je snadnější představovati si při tom písmena v nohách buď psaná nebo jako tištěná. Nejdříve nutno cvičiti na povrchu nohou a vůbec postupně celého těla. Později vnikáme svou představou do nitra, aby bylo Slovo probuzeno všude, v každé buňce, vnikáme do svalů a všech orgánů, až do morku kostí. Ale nezapomínejme, že nejdříve musíme procvičiti celé tělo na povrchu. Cvičíme asi tři až čtyry měsíce jenom ke kotníkům, pak dále až ke kolenům, po delší době až ke středu těla, k pupku, ke krajině srdeční, pak k dülku v hrdle a konečně až k temenu hlavy. Při každém cvičení počínejme od chodidel nohou. Když jsme procvičili samohlásky, počneme stejně se souhláskami. Brzy poznáme, jaká síla je v písmenech ukryta. Pro člověka normálně vyvinutého a i jinak zdravého není v těchto cvičeních prazádného nebezpečí, ostatně kdo by se něčeho obával, nebude mít ani síly ani vůle k těmto cvičením. Účinky cvičení se jeví stejně u každého. Jest jen třeba vytrvalosti a dobré vůle. I kdyby byl člověk největším zločincem, může dojíti tímto neb předešlým cvičením spásy a spojení s Bohem, neboť božská láska a milosrdenství jsou nevyčerpatelné.

Stejně jako písmeny, můžeme cvičiti také slova nebo celé věty. Takové cvičení se jmenuje v Indii mantrické od slova mantra, což znamená posvátnou formuli nebo magické slovo. Někteří mystikové doporučují těm, kdož chtějí cvičiti věty, aby si zvolili takovou větu z některé posvátné nebo mystické knihy. Nejlépe

se k tomu hodí evangelium nebo žalmy. Rovněž kabbalistická jména boží jsou k takovým cvičením výhodná. Připomínám čtenáři, že každé cvičení po nějaké době ztrácí svoji sílu. Žák přestává pokračovati a jeho vývoj se jaksi zastavuje. Proto nutno někdy po třech, někdy po šesti měsících vyměňovati cvičení. Po delší době působí staré cvičení nanovo. S cvičením slovním a větním počínáme si právě tak jako s písmeny. Důležité jest, abychom i zde cvičili rytmicky.

Zmínil jsem se již, že mystická cesta má několik ohraničených oddílů. Jsou to tyto: Mystická smrt, znovuzrození, tři křesty, totiž vodou, krví a ohněm, a mystická svatba. Mystická smrt znamená zničení starého člověka zevního, který musí zemřít; aby na jeho místo nastoupil znovuzrozený bohočlověk. Znovuzrození jest mystický pochod, ve kterém Duše rodí Ducha svatého. Při křtu obdrží člověk nové mystické jméno, které jest mu uděleno Bohem a jež naznačuje magicky jeho vnitřní podstatu a individualitu. Mystická svatba jest spojení duše s božstvím. Kdo prožil mystickou svatbu, stává se nejvyšším zasvěcencem, nebo-li adeptem. Mystická svatba sluje v Indii samadhi, což znamená vlastně vytržení. To jest, naprostý vstup do vědomí duchovního.

Koncentrace, jak jsem ji popsal v tomto spisku, upevňuje duchovní i tělesnou část člověka nesmírně, zbavuje ho všech škodlivých astrálních vlivů a dodává mu neobyčejné sebedůvěry a vnitřní síly. Působí zvláště také při posedlosti, ať již nějakou bytostí skutečnou ze světa neviditelného (duchem zemřelého člověka nebo tak zvaným elementálem) anebo tak zvaným útvarem myšlenkovým. Viděl jsem sám v několika případech, jak duchovní koncentrace vyléčila za málo hodin nejtěžší, velmi nebezpečné a dlouho trvající případy posedlosti.

Kdo cvičí vytrvale popisovanou koncentrací, zažívá zcela zřetelně a ve mnohých případech tělesně tak zvané mystické stavy, které mu označují jako milníky na silnici, na kterém bodu cesty se ocitá. Těchto mystických stavů jest na tisíce a nejsou nikomu známy než tomu, kdo je zažil. Jsou to mysteria, která nesmějí býti prozrazena. Některá z nich jsem naznačil v citované své knize „Ohnivý Keř“. Tyto mystické stavy jsou u každého stejné. Kdo počne cvičiti, nechť dbá v prvé řadě svých snů, poněvadž jimi se Duch svatý nejdříve s člověkem dorozumívá. Dále se vyvine pět vnitřních smyslů, jimiž žák počne vnímati věci ze světa duchovního a jejichž prostřednictvím jest dále veden a poučován.

Koncentrace má nesporný vliv na tělo, tak jako na ducha. Žák počne vnímati sklony a osobní rysy povahy, jakož i úmysly a stavy tělesného zdraví u jiných osob. Jestliže onemocní, vnímá intuitivně (vnuknutím) léky, které mu pomohou. Později se tato schopnost zvýší tak, že může vnímati i léky nebo způsob léčení, vhodný pro lidi jiné. Mnozí žáci nabývají schopnosti léčiti vkládáním rukou. Paměť se zbystřuje neobyčejně a úžasně. Později, po dlouholetém výcviku, obdrží žák veškeré mystické síly, o nichž mluvil Kristus, nebo které jsou popisovány v indických spisech, o joginech. (Viz moji knihu „Divy a kouzla indických fakirů“.)

Ale vše to není vlastním cílem koncentračních cvičení nebo mystické snahy. Mějme stále na paměti, že naším cílem jest spojení se s vnitřním božským Mistrem a nebažme po okultních silách a schopnostech. Kdybychom to činili, kladli bychom si na své cestě největší překážky a uváděli bychom se i do osobního nebezpečí. Naproti tomu ten, kdo si neřádá nic jiného než dosáhnouti Boha, může býti zcela jist, že půjde naprosto bezpečně, což jinak ani nemůže

býti. Nepatrné logické přemýšlení přesvědčí každého o pravdivosti těchto slov.

Koncentrace, jak již řečeno, jest prastarého původu. Nalezl jsem její stopy i u starých Egypťanů, kteří ji dojista naprosto tajili, takže byla sdělována jen ústně ve chrámech kněžími novicům. Proto také není divu, že mystická cesta jinými slovy výsledky koncentrace, jest naznačena obrazově a symbolicky v nejstarší knize světa, totiž v Tarotech, o nichž mnozí tvrdí, že pocházejí ze staré Atlantidy, pevniny to, která se před vývojem známých národů předhistorických potopila na dno Atlantického Oceánu. V Tarotech nalezl, pokud vím, poprvé mystickou cestu německý okultista Gustav Meyrink, jak o tom svědčí ono místo v jeho známém románu „Golem“, kde hrdina vnikne do pokoje, který nemá dveří. Na můj podnět, vzniklý četbou Golema, nalezl pak tuto cestu mystickou v Tarotech, až na tak zvanou kartu „Viselec“, jež byla vyložena mnou, pražský okultista p. Dr. J. Barth.

Koncentrace, jak vidno z předešlého, jest soustava sebeškolení významu nesmírného, je to věda, jejíž výsledky, jak učí indická Bhagavad-Gita, jsou nevyčerpatelné. Proto radím čtenáři, aby dříve než přistoupí ku praxi, dobře věc uvážil a aby přečetl alespoň nejběžnější spisy, pojednávající obšírněji o této disciplině, než jak bylo možno v našem spisku, a aby pak, bude-li cítiti k tomu sklon, přistoupil ke cvičení s naprostou vážností.

PSYCHÉ

časopis věnovaný mystice a okultismu

Na jeho stranách naleznete výňatky u děl středověkých i novodobých mystiků /jako jsou Jakub Böhme, J.B. Kerning, Karel Weinfurter apod./, obrazy ze života světců a světic, statě věnované spiritismu, astrologii, indické józe, léčbě životním magnetismem atd.

Správně a šťastně žít Vás naučí ideje amerického propagátora tzv. „Nové myšlenky“ Prentice Mulforda, Věčný život Vám pomohou nalézt praktické návody k mystickým cvičením, zpracované Karlem Weinfurterem.

Na pokračování vychází zajímavý článek „Proč se znovuzrojíme?“ od Dr. Ing. Dr. Otakara Čapka a dále jeho kniha „Ježíš Kristus ve světle mystiky“.

Vše jednou měsíčně na 32 stranách.

Cena jednoho výtisku je 10,- Kčs + poštovné.

Zájemci pište na adresu: Nakladatelství Psyché,
Jindřichovská 23, 466 02 Jablonec nad Nisou.

EDIČNÍ PLÁN NAKLADATELSTVÍ PSYCHÉ

**Karel Weinfurter: Mystika všem/zvláště rodičům/
Svami Vivekananda: Karma jóga/cesta k dokona-
losti skutky/**

Karel Weinfurter: Cesta královská

Životní magnetismus

Astrologie všeobecná a speciální

**Ohnivý keř/odhalená cesta mys-
tická/ - I. díl**

Telepatie

**Léčení duchovními čili magický-
mi silami**

Zření světa neviditelného

Závazné objednávky přijímá:

Nakladatelství Psyché, Jindřichovská 23

466 02 Jablonec nad Nisou

ISBN 80-85278-05-7